

Uredništvo
in upravnishstvo:

Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrat 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishstvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 44.

V Ljubljani v torek, 24. februarja 1885.

Tečaj II.

V Ljubljani, 24. februarja.

Minoli četrtek otvoril se je angleški parlament brez posebnih političnih izjav, povsodi vladala je nekaka tišina, kakor, pred nevihto. In res niso bile prijetne novice, katere je kabinet pripovedoval parlamentu. Iz Sudana došla so zopet neprijetna poročila, katera bodo gotovo precjéj vplivala na parlamentne razprave. Žalostna, pretresujoča so ta poročila, a Gladstonovemu kabinetu vendar znatno škodovati ne bodo mogla, njegovo zvezdo zatemniti ne mogó, njega kot ministra ne omajati, ta vera je tako utrjena, da je nihče odvzeti ne more. Da bodo pa te neprijetne vesti provzročile za kabinet mnogo ovir, da bodo dale opoziciji novega poguma in v roke novo orožje, tudi to je neovržena istina.

Najnovejša poročila iz Sudana pretrgala so oni pajčolan, v katerega je angleško časopisstvo zavijalo in zakrivalo istinitost položaja v Sudanu ter kazalo vse v drugi podobi in drugem svitu. Pretrgan je pajčolan, zastor se je dvignil, in zdaj vidi se, kako nevaren je položaj za Angleže. Ko se je polegel prvi strah o padu Kartuma, tedaj polastila se je vernih src zopet takoj nadeja, da se bode generalu Wolseleyu posrečilo kmalu pobiti Mahdija ter si osvojiti Kartum, če bode morda to tudi stalo nekoliko več krvi, češ, saj se je pustila Wolseleyu prosta roka pri operacijah in se mu naročilo, „naj uniči Mahdija“. Tako sklepali so možje doma na Temzi.

In daljni načrti. General Buller imel je po načrtih v 15. dan t. m. osvojiti si Metammeh ter potem iti po Nilu gori ter se združiti s svojim drugovom Brackenburyjem. Pred Berberom pa naj bi se sešla oba generala, tu napravil bi se glavni tabor in pričakovala bi se pomoč iz Suakima. Kedo je pač računal z Mahdijem, češ, saj so njegove čete vsled bojev pri Abukleji in Gubatu po polnem oslabele, da mu podložni rodovi nečejo več stopati v vojaške vrste. Tako se je delal račun brez gostilničarja, zanašali so se na sovražnikovo slabost. A kako so se britko varali!

Listek.

V Carigradu.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

Na višavi proti sv. Romanu stoji Muhamed, obdan od štirideset tisoč janičarjev, pa to gleda. Gleda trenotek, neodločen, bi li poskusil nov naskok ali pa opustil namen svoj. Obrnivi pa oko v svoje grozne vojake, ki ga gledajo od nepotrpežljivosti in srditosti trepetaje, se mogočno dvigne v vstremenih ter zakliče na boj.

Zdaj je maščevanje božje vidno! Janičarji odgovoré na jeden krik štirinajsttisočnim krikom. Stopnje (bojne vrste) se pomikajo. Četa drvišev se razide po bojišči, da ojunačijo razpršene vojake. Čavši vstavljajo bežeče vrste, paše pa jih spet urejujejo. Sultan maha z železnim kijem, rije se v sredo lesketa sabelj in lokov, v sredo morja turbanov in čeladnih šopov. Na vrata sv. Romana se vsuje

Ravno kakor navlašč dojde ob otvorenji parlamenta mestu poročila o sijajni zmagi, poročila, da so se angleške čete morale nazaj pomakniti. General Buller, spoznavši položaj, zapustil je Gubat in srečnega se bode štel, če mirno doseže Gakdul ali Merawi. Buller umika se pred presežno močjo Mahdijevo, kateri je šel z veliko večjo vojsko kakor do zdaj za njim. Ta vojska, katera šteje baje okolo 50 000 mož, oborožila se je z dobrim orožjem v Kartumu ter dobila tam zadostno množino streliva. In med to vojsko je precej mož, kateri so po padu Kartuma prestopili k Mahdiju, in ti umejo sukati orožje. Angleško orožje, njih lahki topovi se nikakor ne morejo nasproti postaviti Mahdijevim.

General Buller umikati se mora nazaj in to hitro, da mu sovražnik ne zastopi poti. Zdaj ni več govora, da bi si generala podala pred Berberom roke. Wolseley je vesel, da si za zdaj dobi dobro utrjeno mesto, kjer bode mogel zbrati svoje pičle in zraven še utrujene in bolne čete. Tako stoji zdaj Mahdiju pot odprta v Dongolo, in on stopi zdaj lahko v zvezo z Osmanom Digo, kar je neprecenljive vrednosti. Tako uničeni so vsi lepi črteži! In zdaj ne bode se manjkalo mož, kateri bodo vlado delali odgovorno ne samo za Gordonovo usodo, nego tudi za zdanji položaj, in uže je vložila konservativna opozicija formelen predlog, naj se izreče vladi nezaupnica zaradi postopanja v Egiptu, v Sudanu.

Kaj zdaj? Vlada, katera je bila prej za energično postopanje v Sudanu, pričela je zdaj omahovati, preveč neugodnih poročil je prišlo naenkrat. In vendar bi bila odločnost, bolj kot kdaj, zdaj umestna; samo Gordonovo smrt maščevati, ne more biti jedin smoter angleške politike v Sudanu. Če si hoče Angleška v istini pridobiti kaj zasluga, postopala bode zdaj odločno, da uvede v Sudan mir in red in postavi uravnano upravo. Nečloveško bi bilo, če bi se z vojsko, v kateri se je prolilo toliko krvi, se opustošilo toliko ozemlja, ne doseglo nič drugega nego sramoten odhod. In če angleške čete tudi „Mahdija uničijo“, a deželi

spet toča strelc in zrni. Justinijan, ranjen, se izgubi. Italijani, preplašeni prehudega napada, se zmešajo. Gorostasni janičar Hasan Olubad pride prvi na branišča. Konstantin, boreč se v sredini svojih junakov iz Moreje, pade s slemena, pa se vendar še bije pod vrati, dokler se ne zgrudi med mrliče. Vshodno cesarstvo pade! Izročilo pravi, da veliko drevo je kazalo mesto, kjer so našli truplo Konstantinovo, jaz ga nisem zasledil. Med onimi razvalinami, koder je tekla kri v potokih, je zemlja vsa bela marjetic, nad katerimi je treparil oblak metuljev. Za spomin si utrgam cvetko vpricho strmečih ciganov, pa grem dalje.

5. Daljno potovanje.

Dokler je neslo oko, tako daleč so se prostirali zidovi pred menoj. Na več krajih so mi skrivali mesto; in kdor bi ne vedel, bi nikdar ne mislil, da za onimi samotnimi in tihimi podrtinami je velika prestolnica, ovenčana z velikimi spomeniki in obljudena z velikim množtvom prebivalstva. Na nižjih mestih so se kazali izza slemen posrebrene rti minaretov, vrhunci kupel, strehe grških cerkvã,

ne dajo miru in reda, dosegli niso nobenega vspeha, ni koristi ni slave. Sicer pa Evropa pričakuje od Angleške in gotovo se bode v angleškem parlamentu tudi poudarjalo: Z dalnjim odločnim postopanjem v Sudanu mora se tam uvesti mir in red!

Neimenovanemu dolenskemu dopisniku „Slov. Naroda“ v odgovor.

Velecenjeni gospod!

Nikarte zameriti, da Vam, dasi vajej točnosti, stoprav danes odgovarjam. Ali še le včeraj prišlo mi je ljubeznivo Vaše „Pismo z Dolenskega“ v roke, in če tudi tega razloga ne bi bilo, opravičuje me vendar nekoliko Vaš vzgled. Celih sedem tednov ste potrebovali, predno se je bolestni klic kot odgovor mojemu slovesu izvil Vašemu domoljubnemu srcu. Nadejam se tedaj, da, oziraje se na lastno čudovito hitrost, ne bode te meni v zlo šteli zamude, katero so zakrivila razmere, ne pa malomarnost pokornega Vam sluge.

In vendar bi Vam tako rad takoj bil odgovoril! Uže radi tega, ker ste čisto nove psihologične nagibe poiskali mojemu prevaratu! Hvala Vam za trud, kojega so brezdvomno prouzročevala dušeslovna preiskavanja nevajenemu opazovalcu! Vi vsaj ste bili toliko delikatni, da niste mojih žepov prebrskali po Judeževih groših, s katerimi je baje visoka vlada podmitila svojega zagovornika. Tudi s tem si niste glave belili, da bi iztuhtali višjo državno službo, na katero sem v svoji nenasitljivi lakomnosti bil prežal. Ne, čisto drugi motivi so po Vašem mnenji *enfant terrible* slovenske stranke gnali v vladni tabor. Razhajena čestilakomnost — poseđati sem namreč hotel na kurulični stol dr. Bleiweisa, a narod me ni maral na tem vzvišenem mestu! Modri Danijel — ponižno se klanjam Vaši razboritosti, in komaj si upam ugovarjati, da me vendar niste prav razumeli i Vi ne, nazvlic svojemu trudu in svoji bistrumnosti.

vrhovi cipres. Tu pa tam se vidi skozi široko poko, kakor skozi vrata, nenadoma odprta in zaprta, del mesta, skupine hiš, ki so videti, kakor bi bile zapuščene, osamljene dolinice, vrtove, gaje, sanjarske obrise štambulske, blede od poludanske vedrine. Grem memo zidanih vrat, Tetarte imenovanih, katera zaznamljajo le še dva turna. Tu so zidovi malo bolje ohranjeni. Tu vidiš dolgo vrsto bastij Teodosija II., ki so takorekoč še cele; lepa stolpa pretorja Artemija in cesarja Konstantina Kyra, ki nosita še na ranjeni glavi krono petnajsto stoletij, in zdi se, kakor bi klicala na nov naskok. Po nekod na ravani so si kmetje postavili kočje, ki se v svoji krhki majhnosti prav čudno odlikujejo od čvrstega veličanstva zidov; podobne so ptičjim gnezdom, prilepljenim na lomne obronke zidov. Na desni se vrsté gozdovi cipres, pokopališča, sive doline z mrlškimi spomeniki. Tu stoji derviški samostan, na pol skrit v senci dreves, tam samotna kavana, dalje vodomet v senci vrbe, onstran gozdičev pa se belijo steze, ki se gubé po visokem in suhem zemljišči pod bliščečim nebom, pod katerim krožijo jastrebi.

Kajti jedne stvari mi morda tudi Vi ne bodete po vsem odrekli, zlasti če ste bili v istini nekdanj "velik moj čestilec", kakor sami trdite. Priznali mi bodete morebiti, da nisem po polnem nēm in slep gledé političnega položaja; sicer bi Vas moral prav srčno milovati zaradi simpatij, s kojimi ste o svojem času prav lehkomišlno počastili navadnega brbljača. Slep pa bi moral biti, zaljubljen v samega sebe, napihnen domišljivega samoljubja, ako bi težavno ulogo narodnega vodnika hotel prisvajati sebi, kot parlamentaren novinec, kot neizkušen, nepraktičen začetnik. Izgubljena je armada, ki si rekrute postavlja na čelo, poveljništvo se izroča le onim vojakom, kateri so svojo hrabrost in spretnost dokazali v mnogih ostrih bojih. To je splošno, obče veljavno pravilo, in tudi jaz, da si me morda ne diči evangeljska skromnost, sem ga vedno imel pred očmi. Drug motiv tedaj, gospod psiholog z Dolenjskega!

Toda nečem, da bi se ubijali z vprašanjem, kojega ste takoj začetkoma zagrabili pri napačnem konci. Vaša zmota izvira večinoma od tod, ker ste v osebnih razlogih hoteli dobiti kjuč k mojemu postopanju, mesto da bi se potrudili do stvarnih nagibov. In vendar smem slovesno izjaviti pred vsem svetom, da sem se postavil na svoje lastno, po vsem, nezavisno stališče le radi tega, ker se mi dosedanja politika, kakor jo mojemu narodu naavetuje "Slov. Narod" in pristaši njegovi, zdi neprimerna, kvarna, pogubonosna. Zmota — bodete vsikliknili, svetega ognja razžarjeni — predrzno šolmoštvovanje, neznozna nečimurnost! — Svobodno vam, a svobodno tudi meni, da gojim svoje lastne nazore ter jih kot naroden zastopnik tudi razodevam gledé one taktike, katera je po mojem subjektivnem prepričanju najbolj primerna, koristiti slovenskemu ljudstvu in bodočnosti njegovi.

Kajti, ako sodim po uglajenem slogu Vašega pisma, moram Vas prištevati razumnikom slovenskim, in sami se ponasate, da je vam prav dobro znano vse domače časopisje. Ali ste tedaj zares tako kratkovidni, da niste zapazili zevajočega razdora med postopanjem velike večine slovenskih poslancev in med nazori, proglašanimi v "Slov. Narodu" ali celó v "Slovanu"? Radikalstvo naše je po Vaši trditvi le proizvod moje bolestne domišljije, le izrodek mojih halucinacij. Za Boga, ali ste uže pozabili zaničljivo sodbo najstarejšega dnevnika našega o celem zadnjem zasedanju kranjskega deželnega zbora ter po polnem pregledali impertinentne opazke "Slovanove" o narodnem deželnem zastopu? Ni Vas nič motilo, da poslanci naši v državnem zboru zvesto in dosledno podpirajo istega Taaffeja, čegar ministrovanje je "Slov. Narod" v jedni zadnjih števil primerjal "pobeljenemu grobu", čegar akcijo je radikalni dr-

žavnik istega lista imenoval "neslan krop"? In potem bodete morda vedno še trdili, da Zarnik in Tavčar po istih potih korakata, kakor Svetec, Poklukar in ogromna večina slovenskih poslancev?!

Uže tedaj, ko ste me Dolenjci odlikovali s častnim zaupanjem, izbravši me svojim zastopnikom v deželni sobani, bil sem uverjen — in tega tudi nikomur nisem zakrival — da je v marsikaterem oziru treba nove taktike, morda celó nekoliko spremenjenega programa. In Vas, ki se sami nazivljate Dolenjecem, Vas, ki imate dan za dnevom priliko, z lastnimi očmi gledati propad teh pokrajin, opazovati rastočo bēdo med siromašnim ljudstvom, Vas pred vsem vprašam, ali bi interesu mojega volilnega okraja v istini bilo ustrezno s tem, ako bi ostal v starem kolobaru ter prežvekal stare, uže dokaj obrabljene besede naltolčnice? Govore govoriti po Zarnikovem receptu, nekoliko pompozni fraz vreči med občinstvo, galerije navduševati z oratoričnim bombastom je silno lahka in jako hvaležna naloga, in verjemite mi, da bi gledal le na lastno svojo korist, zadel bi to ulogo ravno tako dobro, kakor kateri si bodi drugi, in Vi, ki ste nekdanj "jako cenili" moje "zmožnosti", Vi bi sigurno imeli danes še isto dopadajenje nad svojim "energičnim" poslancem. Ali toliko sem se vendar učil, navzlic svoji mladosti, učil iz knjig in iz vsakdanjega življenja, da sem moral prešinjen biti neplodnosti parlamentarnih burk. Dejal sem sam pri sebi, da je Slovincem treba, zmerno postopati, računati z dejanskimi razmerami, na stran pustiti vse blesteče izmišljotine, gojiti tvorno, praktično delo. Nikakor ne obsojam taborov in ljudskih veselje v narodnem duhu, s kojimi se ljudstvo probuja, narodna zavest jači in utvrduje, potrebni so bili. Ali časi postali so resnejši in narodni blagor se ne osigura z enakimi demonstracijami. Predolgo pa je bilo vse narodno delovanje namenjeno goli vnanosti in njenemu kultu. Celó v narodnem oziru lotili smo se s tesnosrčno jednostranostjo zgolj jezikovnega vprašanja. In vendar je očitno, da nam vse jezikovne pridobitve nič ne koristijo, ako se nam ne posreči, narodu svojemu priboriti trdno materialno podlogo. Uvedite slovenščino v vse šole in urade, postavite zjedinjeno Slovenijo iz meglenege ozračja srčnih želj v istinoto realnost, zadnjo koreninico nemške ljulike iztrebite z domačega klasovja — narod je vendar izgubljen, ako mu zemljiščna renta neprestano pada vsled slabih občil in ker trga ni poljedelskim proizvodom, ako zaostaja v svojem gospodarstvu, ker tekrovati ne more z močnejšimi sosedi, ako ga bēda uničuje in boben pri javnih dražbah smrtno pesen poje njegovemu imetju. Sicer pa sem do duše prepričan, da je ideja narodnosti navzlic svojemu blagodejnemu vplivu

nostnih in nēmih ljudi, kateri bi vekomaj hodili po neznanih krajih k neznanemu cilju. To potovanje je ugajalo zdaj moji želji. Hotel sem, da bi nikdar ne prenehalo. Toda to me ni obdajalo s togo, nasprotno, vedrilo me je in veselilo. Ono bujno zelenje, one kiklopske oblike zidov, oni velikanski obrisi zemljišča, podobnega valovom razjarjenega morja, oni slovesni spomini na cesarje, vojske, tianske boje, izginila ljudstva, pomrle rodove, blizu tega velikanskega mesta, v tej smrtni tišini, katero je pomotil le šum orlovih peroti; vse to mi je budilo v pameti mešanico orijskih misli, neskončnih želja, kar mi je delalo življenje še vrednejše. Hotel sem biti še večji, vsaj za dve pedi, pa nositi oni golemi oklep velikega kneza volivnega iz Saske, kateri sem videl v madridski orožarni, pa da bi mi stopaj bobnel v tej tihoti, kakor skladni stopaj polkovnije suličarjev srednjega veka. Hotel sem imeti tiansko moč ter dvigniti z rokami gromotne podrtine teh ošabnih zidov. Hodil sem pokončne glave, čmeren, krčevite desnice ter klical v dolgih stihih Konstantina pa Mohameda, navdušen z neko vojno opitostjo in z vso dušo v preteklosti. Čutil sem

na kulturno življenje vendar uže prekoračila svoj poludnevnik ter se zatonu bliža. Duh naše dōbe zahteva poleg nje še drugo vsebino, njen vidni prostor je preomejen, da bi mogla izpolniti ves duševni razvoj sedanje generacije, in tudi na to se mora ozirati politik, da ga ne prehitu urno napredujoča časovna sila.

Ti nazori so na me vplivali, oni so mi narekovali stališče nasproti nemški stranki in domačim radikalcem, isto tako tudi razmerje k sedanji vladi. Z Nemci v deželi želel sem doseči neko sporazumljenje na poštenu podlagi. Obdržati sem hotel njene zastopnike v deželnem zboru, ne le, ker sem sprevidel, da brez njih v sedanjem položaji nikdar ne dobimo volilne reforme, temveč zlasti iz tega razloga, ker sta nam opozicija in njeno protivje neobhodno potrebni za natančno kontrolo in v lastno spodbujanje. Še drug razlog me je silil: mir moramo imeti v domovini, če miru ne, vsaj premirje, ako hočemo v istini kaj doseči v materialnem oziru. Zaradi tega sem odločno zagovarjal verifikacijo volitev v velikem posestvu, in ponosen sem na to, da sem baš s tem nekoliko pripomogel k prepotrebni volilni reformi.

Oni zaslepljeni domači stranki, katera posnema narodnega protivnika gledé nestrpnosti ter ga daleč presega po svoji brezobzirnosti, nasprotoval sem odločno in dosledno, neoziraje se na osebne napade, koje sem provzročil s tem ravnanjem. Očitajte mi, veleocenjeni gospod, da sem v tem protivju postal ošoben. Ali predobro sem študiral svojega Juniusa, in veliki mojster politične polemike me je prepričal, da je po vsem nemogoče, ločiti merodajne osebe od načel, katere zastopajo v javnem življenju. Da tega ni bilo, bodite uverjeni, pri miru bi pustil dr. Zarnika in zavarovalnega agenta g. Ivana Hribarja; celó dr. Tavčarja pustil bi počivati na lavorikah, pridobljenih v Zagrebu, kjer je svoje dni razvijal program Starčevičeve stranke, nabranih v oni čudoviti okrožnici, v kateri se je tako sijajno obelodanila neomahljiva značajnost tega novodobnega slovenskega proroka. Klobuka sicer ne bi snel z glave — preveč zahtevate, gospodine — pač pa bi tega političnega jongleurja meril z hladnodušnim preziranjem, držeč se Dantejevega izreka: *Guarda e passa!*

In moje razmerje do sedanje skozi in skozi poštene deželne vlade in do osrednjega oblaštva dunajskega? Oklenil sem se Taaffejevega programa, ker znam, da njegovo urenjenje ugaja avstrijski državi, prepotrebni državopravnega in narodnega pomirjenja. Predstavljaj sem si presumtivno naslednike temu ministerstvu, in sklep se mi je vsiljeval, da mora vsaka prememba le neugodna postati slovenskemu življu. Našemu g. deželnemu predsedniku pa sem se radostno pridružil, saj sem uverjen, da bode mnogo Save poteklo

toliko mladost v mozgu in krvi, bil sem tako blažen, ki sem bil sam, in tako željan te samote, polne življenja, da bi se ne bil hotel sniti niti z najljubšim prijateljem.

Zdaj pridem memo starih vojnih vrat, Trite imenovanih, katera so danes zaprta. Razstreljene bastije in trdnjave kažejo, da tudi pred tem delom zidovja so morali stati nekateri onih mogočnih Orbanovih topov. Mislijo celo, da tukaj je bila ena onih treh počenin, katero je Muhamed pokazal vojski pred naskokom, rekoč: "Vi pojdete v Carigrad jež skozi tri prelome, katere sem vam naredil." — Od tod pridem pred odprta vrata z dvema osmovoglatima stolpoma ob straneh. Po mostiču na treh lokovih lepe zlate barve spoznam Selivrijska vrata, od koder je držala cesta v mesto Selymbrijo. Po tem mestu so vrata dobila ime, katero so Turki izpremenili v Selivri. Ob času Muhamedovega obsedanja je ta vrata branil Dženovec Maver Katanej. Na cesti je še nekaj ploč tlaku, ki ga je dal Justinijan narediti. Blizu je pokopališče pa znani samostan Baluklu.

(Dalje prihodnjic.)

6. Navdušenje.

Dal bi pogled na kateri najlepših izgledov carigrajskih, ko bi mogel svojemu čitatelju vlti vsaj kapljo onega globočega in posebnega čutja, ki sem ga čutil, ko sem tako sam hojeval med neskončnimi vrstama podrtin in pokopališč, v pekočem solncu, v samoti, sredi onega neomejenega miru. V žalostnih dnevih svojega življenja sem večkrat zaželel biti v sredi kakošne karavane skriv-

proti iztoku, predno da dežela kranjska zopet dobi načelnika, tako vnetega za duševne in gmotne koristi našega naroda, kakor je on, verni sin domovine, rodoljub v pravem pomenu.

Radi tega sem prestopil v vladni šotor, radi tega postal sem „Sv. Roka pes“, kakor se glasi laskava opazka „Slovenskega Naroda“ o vladi prijaznih časnika, in tudi v tem ne nahajam nobenega povoda, kesati se svoje preteklosti. Potrdilo me je mnenje, izraženo od izkušenih politikov naše stranke, med katerimi mi je v prvi vrsti navajati prerano umrlega viteza Schneida. Toda današnje pismo mi je toliko narastlo, da vam morem stoprav v drugem in zadnjem postreči s karakterističnimi Schneidovimi besedami.

(Konec prihodnjic.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kolikor je zdaj znano o sklepih desniškega kluba državnega zbora, je gotovo, da se še v tem zasedanju reši zakon o zavarovanju proti nezgodam in predloga o severni železnici. Predloge, katere je stavil pododsek gledé severne železnice, je desnica zadovoljno vzprejela. Prihodnji četrtek se uže prične budgetna debata v državnem zboru.

Velik govor, katerega je govoril ministerski predsednik K. Tisza v petek v ogerški poslanski zbornici pri debati o preustrojni górenje zbornice vzbudil je veliko občudovanje in imel tudi zaželjen vspeh, kajti vzprejela se je tudi vladna predloga kot podstava specialni debati. Jasno in pregledno razkrival je govornik zgodovino načrta ter kazal njegov namen; z razlogi, kateri so bili tudi prepričevalni za nasprotnike, kazal je, da je veliko večja korist, če se člani v górenjo zbornico imenujejo, ne pa volijo. Minister skončeval je svoj govor z apelom na zbornico, naj ne sodi predloge s strankarskega stališča, naj se ne ozira na osebna vprašanja, marveč naj uvaževa samo njeno občno važnost.

Tuje dežele.

V nemškem državnem zboru vršila se je v soboto zelo burna debata, ko je Windhorst predlagal, naj se zborovanje pretrga za osem dnij, da se bodo mogli poslanci središča udeleževati posvetovanj o verskem budgetu v pruskem deželnem zboru. Knez Bismarck prišel je ob 5. uri navlaš zaradi tega v zbornico, da bi pobijal ta predlog. Kancelar govoril je trikrat ter s tresočim glasom dokazoval, da nimajo poslanci levice in središča pravice, da bi zaradi interesov posamne dežele ovirali interese države. Pruska vlada da je pokazala uže s tem, da se hoče ozirati na pruski deželni zbor, da ga je tako pozno sklicala. Po nemških institucijah naj ne sprejema jeden poslanec dveh mandatov. Predloge državnega zbora so nujne, ne sme se jih zavirati. Vender se je konečno vzprejel Windhorstov predlog s 137 proti 118 glasovom. Prihodnja seja bode dne 2. marcija. „Nordd. allg. Ztg.“ označila je pred nekaterimi dnevi tak sklep kot brezvesten.

Včeraj imeli so anarhisti v Parizu shod. Udeležilo se ga je okolo 1000 oseb. Poudarjali so, da so proti temu, da bi se država zapletala v nove vojske in proti temu, da bi se razširjala. Izrekli so svoje simpatije vsem delavcem. Nekov govornik je dejal, da je zdaj prišel čas, da se reši socialno vprašanje na poti pravičnosti, a ne na poti sile.

Iz Madrida se poroča, da je pravosodni minister izjavil v zbornici, da se je vlada obrnila do papeža s prošnjo, naj dela na to, da se škofje ne bodo udeleževali političnih manifestacij. Poslanec Martos pa je odgovoril ministru, da je ta pot nevspešna, to postopanje nevarno, ker bi lahko provzročilo razdvoj s papežem.

S Kitajskega bojišča brzojavlja francoski poveljnik Brière, da so Francozi dne 16. t. m. v utrjenem taboru pri Lang-Sonu zaplenili več

topov in streliva. Vreme da je vedno mrzlo. Čete počutijo se dobro, dasi so zelo utrujene. Ozemlje med Tanmojem in Lang-Kepom je s trdnjavami kar obsejano, a sovražnik jih je zapustil. — Francoski vojni minister je zaukazal, da se v bodoče poročila z bojišča ne bodo več objavljala, da ne dobijo Kitajci vesti o glavnem taboru francoskih ekspedicijskih čet.

V nekaterih dneh zvršila bode Kongo-konferenca svoje delovanje. Berolinski listi vidno hvalijo delo, katero je dovršila ta konferenca. Vlasti sporazumele so se mirnim pōtem o marsikaterem težavnem vprašanju. Tudi angleški listi izražajo svoje zadovoljstvo o Kongo-konferenci, češ, da je ona tudi mnogo storila za angleške trgovinske interese. Posebno velik dobiček pa odnese Portugalska; ne le, da je dobila novo ozemlje, marveč dobiček je tudi finančialen.

Časopisi iz Adena objavljajo pismo kralja Janeza Abesinskega na guvernerje v Aksumu in Tzacegi; v tem pismu jim naznanja, da so si Italijani osvojili Massauah. Kralj obžaluje, da so Angleži pripravili Italijane do tega, da so pričeli to ekspedicijo, a izreka zadovoljstvo, da se bode turško vladarstvo nadomestilo s kristijanskim.

Razne vesti.

— (Umor zaradi skoposti.) Iz vasi Pichelsdorfa poroča se sledeči zločin: Posostnik J. Schwarz, eden najbogatejih kmetov v vasi, umoril je svojo bolešno ženo Marijo ter jo je vrgel potem v vodnjak, kjer so jo še le čez kake tri dni otroci našli. O nagibih, ki so zločinca privedli do strašnega dejanja, pripoveduje se sledeče: Schwarz bil je udovec in je imel razen za štiri zakonske otroke, tudi za enega nezakonskega skrbeti. Preteklo leto oženil se je znova, in sicer se je poročil z neko za dve leti starejo Marijo Ernst, o koji je najbrž mislil, da je zelo bogata. Kmalu po poroki začel se je med poročencema prepir. Nova gospodinja namreč hotela je v hiši v marsikaterem oziru napraviti red ter nakupiti te in one stvari, a mož ni ji hotel dati potrebnega denarja za to. Ščasoma začel je Schwarz še bolj stiskati, takó, da so žena in otroci morali stradati. K nesreči zbolela je še njena sestra in kmalu za tem tudi ona sama. Ker se je moral vsled tega poklicati zdravnik, kar je povzročevalo nove troške, začel je Schwarz s svojo soprogo še huje ravnati, tako, da je njen brat sklenil, vzeti jo k sebi ter rešiti jo vednega trpinčenja. Tisto noč, predno se je imelo to zgoditi, pa se je stanje mlajše sestre shujšalo, takó, da so jo morali zjutraj ob treh prevideti. Med tem pa, ko je ta v sobi umirala, začel se je Schwarz v drugi sobi zraven zopet s svojo soprogo prepirati, in sicer je postajal hrup glasnejši in glasnejši. Naenkrat začuli pa ste dve deklici, ki ste bili zunaj sobe, neko stokanje in kričanje, a na to postalo je vse tiho. Drugo jutro pa Schwarzove žene ni bilo več v postelji. On ni hotel nič vedeti, kam je prešla. Še le čez tri dni zagledali so otroci, ki so se igrali, truplo v vodnjaku. Schwarz umoril je svojo ženo le zaradi tega, da bi se znebil troškov. Prijeli so ga ter izročili sodniji.

— (Iz kovača postal lord.) William Icliffe, ki je sebe in svojo družino do sedaj v potu svojega obraza preživil s tem, da je opravljal kovačijo v vasi Storton, v Zedinjenih Državah, postal je nakrat lord. Umril je namreč njegov stari oče, in ker družega bližnjega dediča ni bilo, pripal je njemu pridevek lord, a ob enem tudi premoženje v vrednosti 200000 dolarjev. Star je sedaj 45 let, prišel pa je bil še kot mlad dečko v Zedinjene Države s svojimi starši. Njegovega očeta bil je umrl zaradi tega zavrgel, ker se je bil poročil s hčerjo nekega kovača. Ker se drugače preživiti ni mogel, učil se je lord pri svojem tastu kovačije in je tudi svojega sina, sedanjega srečnega dediča, tega rokodelstva navadil. — No, temu sedaj pač ne bo več treba kovati.

— (Priatelj lepote.) Iz Lvova se poroča: Nek gospod Kochmann, ki je pred kratkim tukaj umrl, zapustil je dva legata po 1000 in 500 forintov za najlepši ženski v Lvovu, vender z dostavkom, „da se sme za premijo oglašiti vsako dekle — ne gledé na njeno moralnost.“

Deželni odbor, ki ima nalog, zadnje voljo Kochmannovo izpolniti, ni v mali zadregi vsled te določbe.

— (Revežev spomnila se je enkrat sreča) pri loteriji berolinskega društva arhitektov, kajti štiri prve dobitke zadeli so za vrstjo neka mlada dekla, nek natak, dalje nek krojač in nek delavec.

— (Iz dnevnika mlade dame v petnajstem stoletju.) Kaka opravila so v srednjem veku tudi dekleta iz najboljših rodbin opravljala, razvidno je iz do današnjega dne ohranjenega dnevnika Elizabete Woodville, udove Ivana Greya, ki se je leta 1465 s kraljem Edvardom IV. poročila. V tem dnevniku se bere: „Ponedeljek, 9. marcija: Vstala ob starih zjutraj in na to s Katarino krave molzla. Potem z Rahelo surovo maslo pripravljala in nji roko, koju si je opekla, obvezala. Ob šesti uri: Govedina bila je praveč kuhana — moram bolj paziti. Ob sedmi uri: Z materjo dajala družini jesti. Ob osmi uri: Svojega konja „Thumy“ snajžila, kar je trpelo dve uri. Ob deseti uri smo južinali. Ivan Grey je proti meni zelo prijazen, a je zelo malo. Ob enajstih šla sem na sprehod ter sem si ogledala polje. Ivan Grey šel je z mano ter mi je dvakrat roko stisnil, da so mi solzé stopile v oči in da bi bila kmalu vskliknila. On je zares ljubezniv, gré tudi vsako nedeljo v cerkev. Ob treh popoldne: Pri našem zakupniku Robinzonu nastal je ogenj, ki se je pa kmalu pogasil. Ob šestih dala sem živini in kuretnini jesti. Še le ob sedmih smo večerjali. Gos bila je premočno pečena in svinjsko meso nekoliko prismojeno. Mati so me hudó zmerjali — in vender je vsega tega le Ivan kriv. A on je vse eno dober, lep in mlad mož. Ob devetih vlegli smo se vsi k počitku.“

— (Pred svojo ženo beži.) Da je mož pred svojo „nežnejo polovico“ podal se v beg in da se preoblečen skriva po vseh kotih Evrope pred njo, uže to samo na sebi je dokaj zanimljivo, a da je ta mož visok anglešk duhovnik, mr. Weldon, to dela celo stvar še interesantnejšo. „Morning Post“ podaja o tej zadevi sledeče pikantne posameznosti: „Mr. Weldon ima letne dohodke v znesku 6000 funtov šterlingov, pa zelo krasno in duhovito ženo za soprogo, ki pa ima, žal da, to slabost, da se zelo rada razjezi in da je zelo nervozna. Vsled teh njenih lastnosti ni bilo angleškemu duhovniku več strpeti poleg nje. Odstopil ji je vsled tega od svojih dohodkov 1000 funtov šterlingov ter se dal ločiti od nje. Ona bila je v početku s tem zadovoljna, a kmalu polotilo se jo je nepremagljivo hrepenenje po njem. Šla je k sodniji in je od sodnika sprosila, da je dal mr. Weldonu nalog, da se ima zopet k nji vrniti. Ta nalog pa je ubozega moža pripravil v takov strah, da se je takoj napolil z doma in da zdaj preoblečen križem sveta roma po Evropi. A tudi njegova soproga ne miruje. Podala se je tudi ona na pot ter zasleduje za svojim možem, ker mu sodnija ni mogla priti na sled. Najprvo obiskala je Pariz. Šla je po vseh hótelih in kavarnah, sploh povsod, kjer se dá pričakovati, da bi se bil znal vstaviti, a do sedaj bilo je nje iskanje brezvspešno. Iz Pariza hoče v Nizzo in po celi Italiji in če ga tu ne dobi, na Dunaj in od tu v Berolin in dalje v Petrograd, da, če drugače ne bo, tudi v Moskvo.“ — Radovedni smo, se bosta li konečno sešla, ali ne. Mi upamo, da mr. Weldon, ako zvé, kako njegova soproga goreče po njem hrepeni, ne bode tako trd, da bi se ji zopet ne pokazal.

— (Nenavadentestament.) Pred kratkim umrl je milijonar mr. George Gardner in je v svoji oporoki odločil svoji ženi letno rento, ki naj bi v zlatu reprezentovala njeno težo. Ker vdova tega posebneža tehta sedaj 97 funtov, prejela je za letos 81 000 gld. (1000 cekinov = 6.98 funtov). Se vé da bode zalujoča vdova na to gledala, da ne bo shujšala, ampak, če možno, še težja postajala, kajti, vsaka zguba na teži njenega telesa je ob jednem izguba njenih dohodkov. Ob jednem določeno je v testamentu, da se ima smrtni dan čudnega/ moža leto za letom praznovati in da se ima ravno ta dan med praznovanjem njegova soproga tehtati.

Domače stvari.

(Odlikovanje.) Nj. c. in kr. veličanstvo cesar izvolil je županu v Lembachu gosp. Franu Robiču podeliti v priznanje njegovega vspešnega delovanja za šolo srebrni križec s krono.

(„Národní centralni volilni shod“) sklical je minoli četrtek shod, pri katerem se je razgovarjalo o volitvah v trgovinsko in obrtno zbornico; ob tej priliki nastavljali so se tudi kandidatje. Da ostane večina narodna, je gotovo.

(Patrijotično pomožno društvo gospij) imelo bode v četrtek dné 26. t. m. v stanovanju predsednice gospé Celestine Schiffer redni občni zbor. Predložili se bodo računi in izkazi. Na dnevnem redu je tudi razgovor o premeni pravil.

(Umrla) je predvčeršnjim popoldnó Melanija grofinja Auersperg. Njeno truplo se bode jutri dopoludnó ob 9. uri blagoslovilo v cerkvi na Studenci ter se potem prepeljalo v družinsko rakev na Turjak.

(Častno občanstvo.) Občinski zastop v Dednem Dolu imenoval je v svoji seji dné 22. t. m. naslednje gospode častnimi občani: Ces. kr. okr. glavarja Matijo Grillu v Litiji, c. kr. poštarja Petra Gillija in c. kr. cestnega nadzornika Andreja Kurenta, oba v Višnji Gori.

(Občinska volitev.) Pri volitvi novega občinskega predstojništva v občini Draga, okraj litijski, bili so izvoljeni, in sicer: županom Fran Culkar, posestnik v Dragi, občinskima svetovalcema pa Matija Stepic, posestnik v Poljsi, in Fran Škufca, posestnik v Dragi.

(Požarna kronika.) Iz Dola se nam piše: Dnó 18. t. m. med 8. in 9. uro nastal je v gospodarskem poslopju tukajšnjega poštnega ekspeditorja Antona Severja ogenj, ki je uničil celo poslopje. Kako je ogenj nastal, se ne vé, a sumi se, da je kedo zažgal. Zavarovan je bil poškodovani pri banki „Slaviji“.

(Pazite na otroke!) S Krškega se nam piše: Dnó 19. t. m. igral se je petletni sinek udove Marije Udovč, služeče sedaj pri mlinarji Janezu Udovču v Zalogu, s svojim nekoliko starejšim bratom pri vodi blizu mlinskih koles. Nakrat zgrabi prvega kolo za roko, ga potegne podse ter mu zdrobi na levi strani štiri rebra in raztrga srce, tako, da je bil takoj mrtev. — Kolikokrat naj se še staršem priporoča, da naj bolje pazijo na svoje otroke?

(Iz Gorice) se poroča, da se je tam zemlja uže oblekla v pomladansko obleko. Povsodi cvetó uže zvončki, vijolice, trobentice. Tudi nekatera drevesa so uže v cvetju. Na polji pa se tudi uže pridno opravljajo pomladanska dela, vinogradi se prekopavajo in trte uravnavajo.

(Umor.) Iz Ljubna se z dné 21. t. m. poroča: Včeraj popóludnó našli so blizu kolodvora Št. Mihela železniškega delavca ženo in nje triletnega dečka umorjena. Dva italijanska delavca ulomila sta namreč v hišo železniškega delavca, kjer je bila njegova žena in dva otroka, jeden 3 leta star deček, drugi pa 7 let. Jednega teh lopov pobila je žena s sekuro na tla, v tem ko je drugi lopov mesaril triletno dete kruto z nožem. Med tem krvavim prizorom ušel je sedemletni deček skozi okno na prosto, iskat pomoči. Jedno uro pozneje došla je žandarmerija iz Št. Mihela na ta prostor, kjer je našla ženo, otroka mrtvega in jednega napadalca spečega zraven žene. Pričeli so naglo iskati, in posrečilo se jim je, še tisti dan najti drugega napadalca. Domneva se sploh, da sta lopova hotela izvršiti na ženi nesramno dejanje. Kako se zoveta napadalca, se še ne vé.

(Imenik učiteljev in učiteljic na Kranjskem) dobiva se tudi v Gerberjevi knjigarni po 60 kr., s pošto po 65 kr.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 24. februarija. V górenji zbornici izjavil je Granville, da se je angleška vlada na vprašanje Italije izrekla, da mora nekaj pristanišč ob Rudečem morji zopet priti v roke Sultanu. Angleška je svetovala Sultanu, naj nekatera zopet zasede. Če Italija želi zasedati nekatera pristanišča, se mora sporazumeti

s Turčijo. Musuri-paši nasproti izrekla se je angleška vlada, da Angleška ne prevzame nikake odgovornosti, ker Turčija ni poslušala angleškega sveta, naj nekatera pristanišča zasede. — Salisbury je napovedal, da bode v četrtek stavlil predlog, naj se vladi izreče nezaupnica.

Dunaj, 23. februarija. Ob 7. uri zvečer podala sta se cesarjevič in cesaričina na potovanje proti vzhodu. Na kolodvor so prišli: grofje Kálnoky, Chotek, Hans Wilczek in Štefan Károlyi, načelnik generalnega štaba Wurmbrand, vladni svetnik Weilen in članovalci belgijskega poslanstva.

Budimpešta, 23. februarija. V Karansebesu odtrgalo se je včeraj od tovarnega vlaka 35 voz ter so tekli proti Kavaran Szakulu jadrnemu vlaku nasproti. Na srečo pa je to opazil tamošnji postajini predstojnik, premenil je ogibala in vozovi so skočili iz tira; jedno minuto potem prišel je jadrni vlak. Izmed vozov, kateri so skočili iz tira, razbili so se štirje. Previdnosti postajinega načelnika se je zahvaliti, da se ni zgodila grozna nesreča.

Temešvar, 23. februarija. Včeraj zjutraj pridrli so rumunski kmetje v občinsko pisarno v vasi Gyrok ter ubili vaškega notarja Barbuza. Umor so izvršili iz osvete. Zločince so zaprli.

Atene, 23. februarija. Zbornica izrekla je s 116 proti 112 glasovom ministerstvu zapupnico. Vender je Trikupis prečital kraljevo določbo, s katero se zbornica razpušča.

Kahira, 23. februarija. Hasan zahteval je za potovanje v Kortu 58 mož spremstva in 250 velbljodov. Odhod princev se je torej za zdaj odložil.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 24. februarija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·55
„ „ „ srebri	83·85
Zlata renta	107·20
5% avstr. renta	99·40
Delnice národne banke	866—
Kreditne delnice	305·60
London 10 lir sterling	124·30
20 frankovc	9·80
Cekini c. kr.	5·81
100 drž. mark	60·55

Uradni glasnik

z dné 24. februarija.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okrajni sodnji v Trebnjem za katastralno občino Čatež; poizvedbe dné 28. febr.; — pri c. kr. okr. sodnji v Vipavi za katastralno občino Griže; poizvedbe dné 2. marcija; — pri c. kr. okrajni sodnji v Novem Mestu za katastralno občino Hudo; poizvedbe dné 7. aprila; — Golobinjek; poizvedbe dné 9. aprila; — Verbovic; poizvedbe dné 11. aprila; — Hmelčice; poizvedbe dné 13. aprila, in Zagorica, poizvedbe dné 15. aprila; — v Škofji Loki za katastralno občino Sv. Klementa; poizvedbe dné 6. marcija t. l.

Razpisane službe: Služba tretjega učitelja v Senožečah (defin.); 450 gld. na leto. Prošnje do konca marcija t. l. c. kr. okr. šolskemu svétu v Postojni. — Pri c. kr. okr. glavarstvu v Logatci služba okrajnega zdravnika (ranocelnika) v Novi Vasi (obč. bloška v davk. okrajni ložkem). Prošnje do dné 15. marcija t. l. omenjenemu c. kr. glavarstvu.

Eksekut. javne dražbe: V Krškem zemljišče Jan. Janževca iz Čučje Flake (797 gld.) dné 21. marcija, 18. aprila in 16. maja. — V Kameniku posestvo Val. Trauna iz Vodice (1725 gld.) dné 18. marcija, 18. aprila in 20. maja; posestvo Jan. Kralja iz iz Nevelj (603 gld.) dné 7. marcija, 11. aprila in 9ega maja. — V Kočevji zemljišče Jos. in Marije Merle iz Bezgovice (345 gld.) dné 29. aprila, 27. maja in 24. junija. — V Ribnici posestvo Jan. Maroltovo iz Gor. Vasi (10882 gld.) dné 21. aprila, 22. maja in 23. junija.

Tujci.

Dnó 22. februarija.

Pri Maliči: Baller, Bergstein, Jank in Winterscholer, trgovci, z Dunaja. — Schenk, trgovec, iz Trsta. — Adler, soproga poštarjeva, iz Wildona. — pl. Herzmann, c. kr. podpolkovnik, iz Celovca. — Urbančič, graščak, s soprogo, iz Polh. Gradca. Pri Slonu: Osostovics, c. kr. nadporočnik, s soprogo, in Viditz, trgovec, z Dunaja. — Wottauer, trgovec, iz Gradca. — Schescherko, trgovec, s soprogo, s Štirsk. — Manzoni, trgovec, iz Vidma.

Pri Južnem kolodvoru: Stockmann, trgovec, iz Vratislave. — Ellinger, trg. potov., iz Brna. — Kotalik, trg. potov., iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
23. febr.	7. zjutraj	740·20	— 0·6	s zpd. sl.	obl.	0·00
	2. pop.	740·92	4·2	zpd. sl.	d. js.	
	9. zvečer	744·36	— 0·4	vzh. sl.	obl.	

Kufirajo (Fächerplissé) se za ženske obleke

vsakovrstno blago, jeden meter visoka in pet metrov široka krila po 2 gld., lepo, trajno in hitro. — Izdeljujejo se tudi obleke za dame v mestu in na deželi fino in po ceni pri **B. Grum**, Vegove ulice št. 8, dvorišče, zadnja vrata na levo. (19) 3—3

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

in Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 80 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjsk deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Miošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladini:

I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ *Peter rokodelčič*, 36 kr.

III. „ „ *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorske in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Pačar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožlco (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapici in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.